

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti 2/2012

Korppien matkassa
Tanskanmaalla 8

Ajankohtaista Varmistin-
yhdistyksessä 11

Aliupseerikoulun voi suorittaa
myös setäällä 12

HIKINEN VIIKONLOPPU

hioi perustaistelumenetelmien osaamista s. 6

TÄSSÄ NUMEROSSA:

VARMISTIN NRO 2

15.6.2012
4. vuosikerta

SISÄLTÖ

Päätoimitus 3

Aluetoimisto 4

Päällikkö 5

Salpa -ryhmity! 6

Korppien matkassa Tanskanmaalla 8

Ylennykset, perhetapahtumat 9

Epäsuoran tulen taitajat liekeissä 10

Varmistin-yhdistys 11

Aliupseeriksi kokemuksella ja tahdonvoimalla 12

Tikkakosken mannekiini -esittelyssä Padasjoen joukkueenjohtaja Heikki Koskinen 15

S. 8
Korppien matkassa
Tanskanmaalla

S. 10 Epäsuoran
tulen viikonloppu

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy 28.9.2012. Aineisto sitä varten on toimitettava 14.9.2012 mennessä.

ISSN-L 2242-4679
ISSN 2242-4679

Päätoimittaja

Kaarina Honkalampi
kaarina.honkalampi@maakuntakomppania.fi
044 555 2799

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Puheenjohtaja Hannu Tukia
hannutukia@live.com
050 462 0735

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite Hennalankatu 259
0299 484 133 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö

yliluutnantti Timo Matilainen
0299 484 133
timo.matilainen@maakuntakomppania.fi

Päivystäjä

040 775 8992
paivystaja@maakuntakomppania.fi

Komppanian toimisto

Hennala, rakennus 22
Avoinna keskiviikkoisin 16.30-17.30

Painopaikka

Padasjoen kirjapaino
Kannen kuva Kaarina Honkalampi

AKUT TÄYTEEN AURINKOA

VIIMEVIKOLLA HAVAHDUIN siihen tosiasiaan, että ympäriltäni alkaa jäädä ihmisiä kesälomalle. Koulut loppuivat ja monet harrastukset jäävät kesätauolle. Kaikki puhuvat lepäämisestä ja rentoutumisesta.

Myös maakuntajoukolla on ollut kiireinen kevät –erilaisia tapahtumia ja harjoituksia on riittänyt joka viikolle. Ihmetellä täytyy, miten aktiivisimmat ovat jälleen ehtineet olla kaikessa mukana.

Olen usein jutellut melontaa aktiivisesti harrastavan työkaverini kanssa ajankäytöstä –seuratoiminnassa törmätään usein hyvin samanlaisiin kysymyksiin kuin vaikkapa maanpuolustusharrastuksessa. Yhteiset tehtävät saattavat kasaantua liikaa muutamille, taloudelliset resurssit ovat rajatut eikä uusia harrastajia saada aina innostettua mukaan. Lopulta aktiivitkin uupuvat. Harrastaminen ei ole enää kivaa, kun siitä tulee toinen työ. Ei ole vaikeaa matematiikkaa verrata tilanteita, joissa 100 työtuntia jakaantuu viidelle tai vaikka viidellekymmenelle hengelle. Miten saataisiin ne viisikymmentä harrastajaa antamaan se pieni pannon, joka helpottaisi kaikkia ja mahdollisesti innostaisi ne viisikymmentä osallistumaan lisää? Yksi avain on varmasti se, että kaikille löytyy sopivaa ja osaamista vastaavaa tekemistä ja sopivan pienissä paloissa. Muutaman tunnin työpanoksen antaa moni mielellään, sata tuntia ehkä harvempi.

Entä miten yhdistää työ ja harrastukset ja vielä perhe-elämäkin niin, että kaikilla on kivaa? Usein oma tekeminen on tahdosta kiinni. Itse olen todennut, että aikaa kyllä löytyy niille asioille, joita pitää tärkeinä, sitten vaikka improvisoidaan, että aika järjestyy. Usein sellaiset asiat ovat niitä, joista tulee hyvä fiilis ja jotka saavat oikeasti innostumaan. Arjessa on pakko olla myös itsekäs ja potkaista huono omatunto ja syyllisyys pihalle. Uhrautuminen ei tee kenestäkään parempaa tai ainakaan iloisempaa ihmistä, vaan se, että omat ja perheen harrastukset kulkevat sovussa, että jokaisella on aikaa yhdessä ja erikseen.

Itselleni parasta akkujen latausta on katkos rutiineihin. Se, että saa kerätä itseensä valoa ja lämpöä ja makaila laiturin nokassa pilviä tuijotellen. Kesääni kuuluu paljon liikuntaa ulkona auringossa –juoksua, pyöräilyä ja retkeilyä. Haasteita tietysti pitää olla aina. Heinäkuussa olen menossa elämäni ensimmäiselle triathlonille –jokaisella meillä on oma tapamme ladata akkuja.

Aurinkoista kesää kaikille!

Kaarina

HYVÄT

maakuntajoukkolaiset

KEVÄT ON OLLUT Päijät-Hämeen aluetoimiston henkilöstölle kiireistä aikaa. Siihen on kuulunut muun muassa puolustusvoimauudistuksen suunnittelua ja maakuntakomppanian harjoitusten sekä sen toimintaan liittyvien tahtumien valmisteluja ja toteuttamisia.

Puolustusvoimauudistusta on suunniteltu käskettyjen aikataulujen mukaisesti. Moni asia on edennyt Varmistimen viime numerosta. Lahteen jäävän aluetoimiston nimeksi on tulossa Hämeen aluetoimisto. Aluetoimistojen nykyiset tehtävät säilyvät kutakuinkin samoina uusissakin kokoonpanoissa. Tiedot uuden aluetoimiston henkilöstöstä ovat selvillä viimeistään keväällä 2013. Tässä vaiheessa ei ole vielä vastausta teitä eniten askarruttaneeseen kysymykseen. Hälväläkysymykseen saataneen vastaus vielä tämän vuoden aikana. Hämeen Rykmentin johto järjestää maakuntakomppanian reserviläisille info- ja keskustelutilaisuuden puolustusvoimauudistuksen tämänhetkisestä tilanteesta. Tilaisuus järjestetään 14.6.2012 komppanianne ampumaillaan yhteydessä. Toivottavasti mahdollisimman moni pääsee paikalle.

”SALPA - ISKU - KÄRKI VASEN - TORJUNTA - HAKA OIKEA” olivat komentoja, jotka toukokuun viimeisenä viikonloppuna kajahtelivat Hennalan kasarmialueella ja Hälvälän harjoitusalueella järjestetyssä komppanian perustaitelumenetelmät -harjoituksessa. Harjoitus oli järjestelyiltään, saavutettujen tuloksien sekä saadun palautteen perusteella erinomainen. Oli ilo todeta, kuinka motivoitunut ja ammattitaitoinen joukko kovan harjoittelun ja rakentavan palautteen myötä kehittyi perusasiat hyvin osaavaksi yksiköksi. Tästä on hyvä jatkaa eteenpäin muistaen, että saadaksemme pienetkin yksityiskohdat kuntoon, vaatii se urheilutermein harjoittelua, harjoittelua ja vielä kerran harjoittelua.

Toivotan kaikille hyvää ja rentouttavaa kesää. Ladatkaa akkunne, jotta henkisesti ja fyysisesti olette valmiit syksyn eri koulutustilaisuuksiin ja erityisesti joulukuun kertausharjoitukseen.

Aluetoimiston päällikkö
Everstiluutnantti
Kimmo Hartikainen

KOHTI KESÄÄ

KESÄURINKO ALKAA jo lämmittää ja kesäomat odottavat tärkeimpänä tavoitteena mielessämme seuraavan kahden kuukauden ajalle. Takanamme on harjoitusten täyttämä, kiireinen ja raskas, mutta kuitenkin erittäin antoisa ja kehittävä vuosi.

Kesällä on aika antaa perheillemme ja läheisimmillemme aikaamme ja läsnäoloamme. On aika ladata akkumme, olla perheidemme ja ystäviemme kanssa ja samalla valmistautua syksyn mukanaan tuomiin uusiin haasteisiin.

Kulunut vuosi päällikkönäni on ollut minulle antoisinta aikaa koko sotilasurallani. Olen saanut tutustua teihin, Päijät-Hämeen maakuntajoukkolaisiin. Kanssanne jokainen päivä on ollut minullekin uuden oppimista ja kehittämistä henkilökohtaisella tasolla.

Vuosi on ollut haastava. Kaltaisen joukon johtaminen on erittäin haastavaa, mutta samalla myös antoisaa. Te ansaitsette parasta ja osaatte sitä myös odottaa. Vastavuoroisesti olen huomannut, että te myös annatte parastanne takaisinpäin. Kaikki minkä teen teidän eteenne, saan myös moninkertaisesti takaisin. Tehtävä on raskas ja vaativa, mutta antaa huomattavasti enemmän kuin ottaa.

Maakuntakomppaniaa ei tee puolustusvoimat, suorituskykyvaatimukset tai hienosti hoidetut tehtävät ja harjoitukset. Maakuntakomppaniaa ei tee sen päällikkö tai puolustusvoimien ammattisotilaat. Maakuntakomppanian, sen hengen, ammattitaidon, maanpuolustushengen ja suorituskyvyn teette te, Päijät-Hämeen reserviläiset, jotka haluatte tehdä osanne maakuntamme turvallisuuden eteen. Voitte olla ylpeitä siitä työstä, mitä olette tehneet ja jatkuvasti teette.

Kevään aikana on tullut eteemme vaikeitakin aikoja. Puolustusvoimauudistus ei tuonut Päijät-Hämeen alu-

eelle ainakaan hyviä uutisia tullessaan. Päijät-Häme menettää Hämeen rykmentin ja muutenkin puolustusvoimien toiminnot maakunnassamme supistuvat huomattavasti nykyisestä tasostaan.

Emme kuitenkaan saa pelkästään murehtia sitä, mitä menetämme, vaan meidän tulee katsoa eteenpäin ja ajatella sitä, mitä meille jää. Päijät-Hämeeseen jää alue-toimisto. Alue toimiston tehtävät lisääntyvät ja samalla teidän merkityksenne maakunnallemme kasvaa suuresti.

Maakuntamme alueelle perustettava paikallispuolustus-pataljoona rakentuu teidän, valtakuntamme parhaiden reserviläisten varaan. Teidän avullanne ja puolustusvoimien tukemana luomme alueellemme järjestelmän, jolla takaamme maakuntamme turvallisuuden nyt ja mahdollisen poikkeustilankin aikana. Roolinne siinä tehtävässä on korvaamaton ja suuri.

Lupaamme teille arvoisat maakuntajoukkolaiset, että me, alue toimiston henkilöstö, teemme aivan kaikkemme teidän eteenne ja sen eteen, että teidän toimintanne jatkuu vähintäänkin samoin resurssein kuin tähänkin asti. Meidän tehtävämme alue toimistossa on ratkaista puolustusvoimauudistuksen mukanaan tuomat haasteet ja varmistaa se, että teidän suuntaanne haasteet eivät heijastu, vaan maakuntajoukkojen toiminta jatkuu samoin kuin nykyisinkin.

Maakuntajoukkolaiset antavat meille parastaan, me annamme maakuntajoukkolaisille parastamme!

Hyvää ja rentouttavaa kesää jokaiselle!

Päijät-Hämeen maakuntakomppanian päällikkö
Yli luutnantti
Timo Matilainen

A photograph of two soldiers in camouflage uniforms and helmets, carrying rifles and gear, moving through a dense forest of thin trees and undergrowth. The scene is captured from a low angle, looking up at the soldiers as they advance.

SALPA -RYHMITY!

Perustaistelumenetelmiä harjoiteltiin nousujohteisesti teoriasta käytäntöön. Mukana oli vastaosasto Itä- ja Keski-Uudenmaan maakuntakomppanioista. Viimeinen koukkaus oli hieno suritus, joka osui ja upotti.

TOUKOKUINEN KOMPPANIAN perustaistelumenetelmät –harjoitus sisälsi vähintään verta ja hikeä, kun 64 maakuntakomppanian taistelija tahkosi Hälvälässä äkäisten itikoiden piirittämänä taistelijan perustaitoja.

Harjoituksen tavoitteena oli opettaa toimintaa kärkijoukkueena, eri etenemismuotoja, vihollisen kohtaamista ja käydä läpi perustaistelumenetelmät. Viestiliikenne ja sen harjoittelu oli myös tärkeä osa harjoitusta, ovathan täsmälliset tilanneilmoitukset ja hyvä tilannetietoisuus avainasemassa siinä, että pystytään tekemään oikeita päätöksiä. Viestin on kuljetettava nopeasti hyökkäyksen kärjestä häntäpäähän. Jo oikeiden etäisyyksien pitäminen on maastossa täysi eri asia kuin teoriassa.

Vastaosasto tuo taistelun tunnun

Harjoitus oli fyysisesti raskas ja päivät olivat pitkiä, koulutettavia asioita käytiin ensin läpi paperilla oppitunneilla, minkä jälkeen opittua alettiin viedä käytäntöön Hälvälän maastossa. Harjoitteet vaikeutuivat viikonlopun edessä sovelletumpaan suuntaan, pääpaino oli kuitenkin koko ajan perustaistelumenetelmien käytössä. Ensimmäiset suoritukset tehtiin vihollista kuvaamalla, minkä jälkeen päästiin myös testaamaan osaamista oikeaa vihollista vastaan, kun mukaan harjoitukseen oli saatu innokas, Itä- ja Keski-Uudenmaan maakuntakomppanioista koostuva vastaosasto. Itä-Uudenmaan maakuntakomppanian päällikkö, reservin yliluutnantti Jarkko Nissinen toteaa, että harjoitusmotivaation kannalta on iso merkitys, että mukana on uutta väkeä ja että päästään

tekemään suoritteita koko joukkueen koossa. Onhan myös paukkupatruunoiden räätinässä helpompi uskoa olevansa vihollisalueella.

Toistoilla ja hiomisella saatiin selvää kehitystä

Viikonlopun aikana oli nähtävissä selkeä kehityskaari komppanian toiminnassa. Alkuun haasteita aiheuttivat eteneminen peitteisessä maastossa ja se, ettei johto-osiin saatu tarpeeksi tietoa päätöksenteon tueksi. Osa käskyistä oli saattanut jäädä kuulematta, kun edettiin kuulosuojaimet korvilla ja sen seurauksena äänenkäyttö oli myös kantautunut puolustavalle joukolle asti. Harjoitus kuitenkin teki jälleen mestarin.

-Voidaan sanoa, että komppanian operatiivista toimintakykyä saatiin kohotettua tältä osin merkittävästi, toteaa komppanian päällikkö, yliluutnantti Timo Matilainen.

Hän kertoo, että komppanian viimeinen hyökkäys on ollut komeaa katsottavaa, kun tehty koukku on lyönyt vihollisen. Hyökkäyksen onnistumiseen on vaikuttanut monta tekijää –oikea ajoitus ja nopea toiminta ennen kaikkea. Hikisyydestä ja itikoista huolimatta harjoitus on ollut mieleen myös osallistujille ja saatu palaute on ollut todella positiivista.

- Sovimme jo, että ensi vuonna toteutetaan vastaava harjoitus, johon Itä-Uudenmaan maakuntakomppania tulee taas mukaan, kertoo Matilainen.

Teksti ja kuvat Kaarina Honkalampi

Viikonloppu alkoi perusoppitunneilla Hennalassa. Joukko ryhmittyneenä marssikäskyä varten -edessä siirtyminen Hälvälään, jossa päästiin harjoittelemaan taitoja käytännössä. Viestiliikennettä hoidettiin maastossa muun muassa radioitse.

KORPPIEN MATKASSA TANSKANMAALLA

KUUDEN suomalaistaistelijan yhdellä amerikkalaisella vahvistettu ryhmämme osallistui Tanskassa vuotuisen Blå Negl -harjoitukseen Flyverhjemmeværnetin johtamassa Odins Ravne osastossa. Päijät-Hämeen maakuntakomppania oli edustettuna kahden miehen voimin. Itse harjoitukseen osallistuneiden kaksi- ja kuusihenkisten partioiden tehtävänä oli suunnistaa kahden yön aikana läpi tehtävärasteja sisältänyt noin 40 kilometrin rata, piiloutuen päivän ajaksi. Tehtävää vaikeuttamassa oli noin 250 taistelija ja 9 koiran sekä valoisan aikana yhden lentokoneen vahvuinen vihollisosasto, johon mekin kuuluimme. Varsinaisessa harjoituksessa ei vielä tänä vuonna ollut suomalaispartiota, mutta Päijät-Hämeen Maakuntakomppania korjannee asian ensi vuonna.

Poikkeuksellisen suuri vihollisvoima ja suomalaisittainkin raska ilma tekevät tästä harjoituksesta erittäin vaativan. Osallistuneista 39 kahden hengen ja 8 kuuden hengen partiosta alle 10 selvisi harjoituksesta läpi annetussa aikarajassa ja osa partioista hylättiin matkan varrella harjoituksen sääntöjen rikkomisesta. Harjoituksessa kiellettyjen listalla oli mm. GPS- tai pimeänäkölaitteiden käyttö sekä teiden käyttö. Kolme kertaa tietä pitkin kävelemästä kiinniotettu partio hylättiin.

Rastit mittasivat perinteisiä partiotaitoja

Rastien osalta Blå Negl on perinteinen partiotaitokilpailu ja ohjelmaan kuuluu vuosittain vaihdellen mm. veneen rantaan ajo, suunnistusta, asekäsitteilyä eri muodoissa, pistooliammuntaa, taistelua laser-simulaattorein, toimintaa kohdatessa miinoite, vesistön ylitys, asutuskeskustaistelua, kaluston tunnistamista jne. Järjestäjät pyrkivät korostamaan valppaana olon tärkeyttä tehtävien aikana ja yleensä kaluston tunnistuksessa jokin tunnistettavista kohteista on jokin eri laitteista koottu sekasikiö, asekäsitteilyrastilla sadeviitalle levitetyistä aseenosista koottaessa eri aseita jää osia ylitse ja kulunvalvontapaikan toiminnassa oleellisin asia saattaa olla-kin se mitä tapahtui taustalla. Maalissa partion on piirrettävä kulkemansa reitti kartalle ja annettava tarkka kuvaus tapahtumista, mikä on osa harjoitusta.

Odins Ravne on yksi "vihollisen" neljästä joukkueesta. Odins Ravne koostuu eri Tanskan armeijan ja poliisin yksiköistä sekä ulkomailta kutsutuista taistelijoista. Vahvistuksena joukolla oli tällä kertaa yhdeksän koiraa, joista kuusi Aalborgin lentotukikohtan vartiokoiria.

Odins Ravne -osaston yksiselitteinen tavoite on että jokainen partio saadaan kiinni. Kiinni jäämisestä partio saa merkinnän kilpailukorttiinsa ja virhepisteitä. Samalla kiinniotta- ja ilmoittaa partion sijainnin ja kiinniottopaikan harjoituksen johdolle, joka seuraa partioiden sijaintia tilannekartallaan.

Blå Negl on harjoituskokonaisuus, jossa oli tänä vuonna viisi toisiinsa liittyvää harjoitusta ja näissä yhteensä noin 450 osallistujaa, joista suurin osa kuului vihollispuoleen. Tänä vuonna tilannekarttaa ylläpidettiin Googlen karttaohjelman päällä siten että kartalle päivittyi kunkin partion viimeisin tiedetty sijainti, joko toimintarastilta, jonne partio kirjaantui tai paikasta, jossa partio otettiin kiinni. Kartalla näkyvän symbolin väri kertoi havainnon tuoreuden siten että punainen tarkoitti yli neljä tuntia, keltainen 1-4 tuntia ja vihreä alle tunnin vanhaa havaintoa. Tilannekartan seuraaminen ja ylläpito oli näin mahdollista vaikkapa älypuhelimien kautta. Partioiden pistetiedot päivittyivät myöskin reaaliaikaisesti toimintarasteilta tilannekeskukseen.

Osastomme taistelupäiväkirjan kertomaa

Perjantaina 24.2. lensimme kukonlaulun aikaan Tampereelta Kööpenhaminaan, jossa Kööpenhaminan lentokentän suojauksesta vastaavan Flyverhjemmeværnetin taistelijat ottivat meidät vastaan. Aamupäivän ohjelmassa oli runsaasti syömistä ja tutustumisen Kööpenhaminan vanhaan linnoitukseen, Kastelletiin sekä ensikosketus raikkaaseen tanskalaiseen tuuleen. Amerikkalaisvahvistuksemme saavuttua aloimme parituntisen siirtymämme kohti Frederician pohjoispuolella ollutta toiminta-alueitamme ja latoa, joka toimi tukikohtanamme harjoituksen ajan.

Perjantai-iltana osastomme vanhin määrättiin johtamaan joukkuetta, jossa suomalaisten ja amerikkalaisen lisäksi oli ryhmän verran tanskalaisia ja jolle alistettiin käyttöön kaksi koiraa ohjaajineen. Vastuualueeksi annettiin kartalta määritetty alue, jolle sijoittui kaksi rastia ja tehtäväksi partioiden pääsyn estäminen näille rasteille. -Kilpailun sääntöjen mukaisesti rastipaikkoja ympäröi 500 metrin suoja-alue, jonka sisäpuolella emme saaneet operoida.

Toiminnan alku oli tavanomaista viestivälineiden, ajoneuvojen ja henkilöiden hakemista, mihin oman mausteensa toi operoiminen kaikille osapuolille vieraalla kielellä. Taistelujoukko ja tehtävien jako saatiin kuitenkin tehtyä ja osasto maas-

toon metsästämään. Ensimmäisen yön tulos oli murskaava: kaikista partioiden kiinnioista oli suomalaisten ja ruotsalaisten suorittamia yli puolet.

30 tuntia valvomista takana

Lauantaiaamuna, 30 tunnin yhtäjaksoisen valvomisen jälkeen vetäydyimme tukikohtaamme nauttimaan ruhtinaallisen neljän tunnin unen, jonka jälkeen alkoi huolto ja valmistautuminen seuraavan yön toimintaan. Allekirjoittanut yhdessä amerikkalaisvahvistuksemme ja ruotsalaisen taistelutoverin kanssa lähdimme Odins Ravne -osaston johtajan kanssa tutustumaan koko harjoituksen johtoon sillä aikaa, kun koirapartiot valmistautuivat haravoimaan suorituspaikkojen maastot mahdollisesti piileskelevien partioiden varalta. Samaan aikaan taivaalla kierteli partioita etsimässä ja valokuvaamassa Hjemmeværnetin Cessna, joka toimitti tiedustelutietoa alas maajoukoille.

Lauantai-iltana, kun aikaa taistelusuunnitelman tekoon oli ollut edellisiltä paremmin, pystytettiin vastuualueelle edellisyötä huomattavasti tiukempi verkko, joka pysäyttikin lähes kaikki partiot, erään jopa kolme kertaa johtaen partion luovuttamiseen. Sinänsä yö meni rutiinia noudattaen, tähystyspaikoista ja kiertovartioalueista siirryttiin aina seuraavaan ja taistelijapareittain toimittaessa toinen parista pystyi lepäämään makuupussissa ja nousemaan tarvittaessa partioita kiinniottamaan.

Sunnuntaiaamuna harjoitus päättyi ja irtauduimme tukikohtaamme huoltoa, purkua ja ryhmäkuvaa varten. Kokoonnuttuamme vielä yhdessä "kävelijöiden" kanssa aamupalalle aloitimme parituntisen automatkamme kohti Kööpenhaminaa, jossa kiitimme ja kumarsimme isäntiämme Hjemmeværnetistä.

Kaiken kaikkiaan harjoitus oli hyvä ja osallistumisemme myös ensi vuonna on varma. Lunastettavanamme on myös lupaus siitä että Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian partio on myös suorittavalla puolella näyttämässä mallia suomalaisen taistelijan suorituskyvystä.

[ylennetyt]

4.6.2012 on ylennetty seuraavat reserviläiset: Paasio Jenni
Taavila Marko

YLILUUTNANTTI
Lännenpää Lauri
KERSANTTI
Johansson Onni
Samola Kimmo

YLIVÄÄPELI
Aromaa Timo
Mäyrä Janne
ALIKERSANTTI
Jokinen Mika

VÄÄPELI
Naumi Aki
Ollikainen Jussi
KORPRAALI
Nissinen Lassi
Nurmi Matti

YLIKERSANTTI
Aaltonen Antti
Nupponen Sami
Varmistin onnittelee!

[perhetapahtumia]

Taas on yksi perhe kasvanut. Varmistin onnittelee perheenlisäyksestä!

Blomster Teemu
tyttö 20.5.2012
3340g, 52cm.

ASIKKALAN TELTTAPALVELU

Juhlatelttojen ja kalusteiden vuokrausta

Matti Raunio puh. 044-3278831
www.telttapalvelu.net

EPÄSUORAN TULEN TAITAJAT LIEKEISSÄ

Viikonloppukoulutus 14.-15.4. hioi taitoja
tulenjohtoryhmässä ja heittimellä

JOUKKO EPÄSUORAN TULEN toiminnasta kiinnostuneita maakuntakomppanian taistelijoita kokoontui viikonlopuksi kertaamaan vanhaa ja oppimaan uutta huhtikuuisena viikonloppuna. Koulutettavat osallistuivat kahtena osastona tulenjohto- ja kranaatinheitinkoulutukseen. Osallistujia riitti niin tulenjohtosta, heitinjoukkueesta kuin myös asiasta kiinnostuneista komppanialaisista. Oli positiivista huomata, että myös komppanian jääkärijoukkuiden johto-osia kiinnosti, mitä heidän tulta johtavan taistelijaparinsa päässä oikein liikkuu.

Koulutus aloitettiin tuhdilla teoriapaketilla lauantaiaamuna. Teoriakoulutuksesta epäsuoran tulen perusteiden ja taktiikan osalta vastasi harjoituksen pääkouluttaja, komppanian päällikkö yliluutnantti *Timo Matilainen*. Oppituntien sisältö oli kattavaa ja syventävää, mistä erityinen kiitos osallistujille tarkentavista kysymyksistä. Monessa asiassa päästiin tarkkuuteen, jota varten normaalisti vietetään reserviupseerikoulun luennoilla 14 viikkoa.

Ensin teoriaa, kalustokoulutus aloitti käytännön harjoittelun

Pääasiana koulutuksessa oli heittimistön ammuttaminen lyhytkantamenetelmällä, joka mahdollistaa nopean tulenavauksen kohtaamistilanteessa. Kyseistä menetelmää ei ollut harjoiteltu aiemmin ja tästäkin syystä tämä koulutusviikonloppu oli erityisesti tarpeeseen. Viime vuoden ampumaleirillä ammuttiin ainoastaan pidempään asemassa olevan tuliyksikön kanssa käytettävällä koordinaattimenetelmällä, sekä heitinjoukkueen omalla suora-ammunnalla.

Lauantai jatkui lounaan jälkeen käytännön harjoittelulla. Osallistujat eriytettiin tulenjohtopuoleen, johon kuuluivat tulenjohtokoulutetut sekä joukkueiden paikalla olleet johto-osat ja kranaatinheitinosastoon, joka koostui pääosin heitinjoukkueen taistelijoista. Harjoittelu aloitettiin kalustokoulutuksella. Heitin-koulutettavat tutustuivat käsisuuntakehään ja totta kai kevyeen kranaatinheittimeen oheistarpeineen. Tulenjohto-osat pääsivät myös ihmettelemään käsisuuntakehää sekä harjoittelemaan laseretäisyysmittarin käyttöä. Tehokas lauantaipäivä päätettiin kaluston varastointiin ja seuraavan päivän koetuksia varten lepäilyyn.

Sunnuntai aloitettiin tuttuun tapaan vahvistetulla aampupallalla, jonka jälkeen siirryttiin kaluston noudon jälkeen jälleen koulutukseen erillisinä osastoina. Kumpikin osasto harjoitelti tahoillaan perussuoritusta lyhytkantamenetelmästä, jotta iltapäivä saataisiin kruunattua yhteistoimintaharjoituksella. Kohtaamistaistelussa kiteytyy kärkeijoukkueen johtajan, tämän tulenjohtajan ja heitinjoukkueen johtajan yhteistyö. Tätä asiaa harjoiteltiinkin käskyrunkorakenteella, jotta toiminta olisi mahdollisimman vakioitua.

Hyvät suoritukset kannustavat tuleviin haasteisiin

Kun koulutettavat joukot olivat saaneet nauttia kouluttajien tarjoamasta äksiiharjoittelusta, siirryttiin tositoimiin miniatyrikoossa esteradan maastossa. Tulenjohtoryhmä hyökkäsi kärkeijoukkueena ja kuvatus tilanteen jälkeen antoi heitinjoukkueen johtajalle perusteet siirtyä ammuntaan lyhytkantamenetelmällä. Kohdattu vihollinen lamautettiin komppanian omalla epäsuoralla tulella ja tilanne uusittiin muutama otteeseen.

Vedot käytännön harjoittelussa sujuivat hyvin ja kouluttajat saivat nauttia hienoista suorituksista. Toiminta oli ripeää ja joukko motivoitunutta. Tulevat haasteet taisteluharjoitusten muodossa tulevat koettelemaan epäsuoran tulen taitajia, mutta tällä joukolla niistä varmasti selvittää. Halua oppia ja kykyä suorittaa löytyy kyllä.

Kurssipalautte oli erittäin positiivista ja päällimmäisenä nousi esiin toive, että tällaista koulutusta tulisi olla saatavilla useammin. Koulutuksen järjestämiseen pyritään ja kuten palautteesta kävi ilmi, myös uusia asioita tullaan kouluttamaan.

Kuvat ja teksti Lauri Lännpää

LYHYESTI PALOKUNTIEN SM-KISAT

LAUANTAINA 19.5.2012 järjestettiin Lahdes-
sa Palokuntien SM-kilpailut. Kilpailuilla on pitkä historia: en-
simmäisen kerran Jehu-maljasta kilpailtiin 60 vuotta sitten.
Kilpailu mittaa palokuntien taitoja teorian sekä käytännön
taitojen osalta.

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania osallistui tapahtumaan
vajaan kolmenkymmenen taistelijan osastolla. Vastuullemme
oli annettu tapahtuman järjestyksenvalvonta ja liikenteeno-
hjaus. Sataman alueella esittelimme myös Maakuntajoukko-
jen toimintaa. Kiinnostuneet pääsivät testaamaan ampuma-
taitojaan ekoaseilla, hyvät tulokset kertoivat reservin pitävän
ampumataitoaan yllä.

Lisätietoja itse kilpailusta löytyy internetistä osoitteesta
<http://www.palokuntien-smkilpailut.fi/>

Teksti ja kuva Mika Heinonen

[varmistin-yhdistys]

YHDISTYKSESSÄ TAPAHTUU

VARMISTIN-YHDISTYKSEN toiminta on kevään
mittaan aktivoitunut entisestään. Rivit on nyt selvästi saatu
kasattua ja toiminta tuottamaan tulosta. Yhdistys on pystynyt
taloudellisesti tukemaan maakuntakomppanian henkilöstön
lisäkoulutusta sekä varustehankintoja – viimeisimpänä jouk-
ueille on saatu hankittua peräkärriä sekä VHF-puhelimia.

Myös uusia ideoita on tasaiseen tahtiin saatu työn alle. Lähi-
tulevaisuudessa Varmistin-yhdistykseen voi liittyä myös tuki-
jäsenenä osallistumatta aktiivitoimintaan. Tarkoitus on tässä
yhteydessä toteuttaa jäsenhankintakampanja, jolla tehdään
tukijäsenyyttä tunnetuksi ja houkutellaan ensimmäiset tuki-

jäsenet joukkoomme. Jokainen tukijäsen saa tietysti Varmis-
tin-lehden kotiin postitettuna, lisäksi suunnitteilla on järjes-
tää syksymmällä mahdollisuus tutustua maakuntakomppani-
an toimintaan jonkin harjoituksen yhteydessä.

Mainokset ovat edelleen tervetulleita lehteen, muistakaa ti-
laisuuden tullen markkinoida tätä mahdollisuutta! Oma jä-
senmaksu on myös syytä laittaa maksuun, sikäli kun se on
vielä tekemättömien asioiden joukossa.

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	421200-133211	IBAN	F139 4212 0010 0332 11	BIC	HELSEFIHH
Saaja Mottagare	Varmistin ry	Varmistin-ry, varsinaisen jäsenen jäsenmaksu vuodelta 2012			
TILISIIRTO GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens nam och adress					
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref.nr			
Tiilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag		Euro	20,00

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleisten
ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas endast till mottagare i Finland enligt Allmänna villkor för
inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.

PANKKI BANKEN

ALIUPSEI

KOKEMUKSELLA JA TAHI

Setäiällä suoritettu aliupseerikoulu täytti Aku Ahon salaisen haaveen. Kokemus maakuntakomppaniasta helpotti kirjallisia töitä.

ALIUPSEERIKOULU, NIMESSÄ on komea kaiku ainakin näin opettajaksi koulutetun korvaan. Oli enemmän kuin haastavaa ajatella alkavansa istumaan sotakoulun penkillä näin 37 – vuotiaana setänä. Haaste oli suuri, urakka vielä suurempi, mutta päivääkään en vaihtaisi pois siitä kokemuksesta.

Omalta kohdaltani aliupseerikoulu jäi varusmiehenä käymättä vuonna 1993. Tuolloin puolustusvoimissa oli vallalla määräraha, jossa todettiin, ettei B-mies voi aliupseerikoulua käydä. Olin tuolloin elämäni kunnossa ja juoksin Cooperissa 3200m, vaikka lonkkavikainen jo olinkin. Muistan elävästi päivän, jolloin seisomme kantapäät yhdessä silloisen komppani-anpäällikkömme kanssa silloisen aliupseerikoulun johtajan, majurin merkkisen herran edessä lakki kourassa. Päällikkö

puhui kuin Runeberg puolestani ja yritti kammata minua kouluun sisään PV:n määräyksestä huolimatta. Olin hänen sanojensa mukaan esikuntakomppanian kaikkien aikojen paras alokas sekä fyysisesti että oppimiskyvyttäni (edellinen oli kyllä mielestäni aivan huuhaata, mutta ei sitä siinä kannattanut sanoa). Päällikköni suuresta työstä huolimatta eivät koulun ovet minulle avautuneet. Pieneenä myönnytyksenä herra majurilta sain luvan osallistua aliupseerikoulun kaikille oppitunneille ja parille leirille vastaosastossa. Minut oli jo tuolloin nimetty omaan komppaniiani apukouluttajaksi seuraavan saapumiserän B-miehille. Ei siinä itku auttanut, vaan oli vaan purtava huulta ja hyväksyttävä tappio. Käteen vuonna 1993 jäi epäviralliset todistukset siitä, että olen käynyt aliupseerikoulun kaikki teorio-oppinnot, tehtävä b-miesten apukouluttajan ja korpraalin kunniakas sotilasarvo. Takaraivossa kuitenkin koputteli aate, ehkä joku päivä vielä...

Toinen palvelukseenastuminen

Se päivä tuli 6.3.2011 vain 18 vuotta varusmiespalveluksen jälkeen. Astuin palvelukseen Santahaminassa Uudenmaan jääkäriyrykmentin aliupseerikouluun kiväärilinjalle. En olisi velleimmissä kuvitelmissani osannut aavistaa että kouluun

ERIKSI

DONVOIMALLA

vaaveen,

joskus pääsen, kiitos päälliköilleni Tommi Tenhulle ja Kimmo Korhoselle, he saivat kuvitelmat todeksi. Hakijoita kurssille oli 230 ja 16 onnekasta läpäisi seulan ja valittiin kurssille.

Aliupseerikoulu setäiällä oli raskas sekä henkisesti että fyysisesti, ennen kaikkea fyysisesti. Koulutukseen kuului 30 kertausharjoitusvuorokautta ja kirjallisia töitä niin paikan päällä suoritettuna kuin kotonakin. Lähijaksoista 10 vrk suoritettiin leireillä maastossa ja loput 20 vrk harjoituksina sekä opitunteina kasarmilla. Ajallisesti koulu kesti 8 kuukautta. Lähijaksot ajoittuivat kahden viikon reissuiksi Santahaminaan, joten lähijaksoja oli kaikkiaan 3 kappaletta. Lähijaksoista viikonloput olimme lomilla ja arkipäivät koulussa.

”Sota on nuorten miesten hommaa”

Opiskelu oli minulle tuttua jo siviilipuolelta ja kirjalliset opinnot tuntuivatkin hyvin helpoilta. Toisaalta kirjallisissa töissä suurta apua oli myös usean vuoden harjoittelusta maakuntakomppanian leivissä. Fyysisesti jouduin kurssilla kaikkein eniten etsimään omia rajojani. Olin fyysisesti enemmäni B

– mies kuin vuonna 1993. Kunto oli hyvä, mutta kroppa ei heti alkanut ottaa ”kuritusta” vastaan. Leirit olivat minulle raskaimmat, jatkuvat taisteluharjoitukset 5 päivää peräkkäin asettivat kroppani lujille ja jouduin käyttämään runsaasti tahdonvoimaa selviytyäkseni vaatimuksista. Kaikesta selvittiin rima väpättäen. Allekirjoitan Santahaminan aliupseerikoulun johtajan sanat täydellisesti (hän oli samanikäinen kuin minä ja ymmärsi tuskani), ”sota on nuorten miesten hommaa, tosin aivot kehittyvät miehillä vasta 30 ikävuoden jälkeen”.

Parhaimpina muistoina kurssista jäi ampumaleiri Syndalenissa erilaisine ammuntoineen ja aivan loistava ryhmähengi kaikkien kurssilaisten kesken. Ehkä paras kokemus kuitenkin tuli kurssin viimeisenä päivänä. Silloin tapahtui se, mitä olin melkein 20 vuotta salaa toivonut, sain aliupseerinristin rintaan. Tuota tunnetta en ole montaa kertaa kokenut, (ehkä) vain omien lapsien auttaminen maailmaan menee sen edelle.

Seuraava miehistöstä aliupseeriksi –kurssi järjestettäne vuonna 2013. Haku kurssille on ensi syksynä. Jos olet alle 40-vuotias, omaat hyvän fyysisen kunnon etkä pelkää asettaa itseäsi lujille, HAE!

Teksti ja kuvat Aku Aho

LAHDESSA ON OLLUT iltapäiväruuhkaa. Rauhaliseen tyyliinsä *Heikki Koskinen* valittelee keskustan liikenteen tukkoisuutta ja kehuu maalla asumisen helppoutta. Hennaan hän on tällä kertaa tullut Varmistin-yhdistyksen ja maakuntakomppanian kokouksiin.

Padasjoen joukkueenjohtajana toimiva Koskinen kertoo olevansa alun alkaen Tikkakosken mannekiineja vuodelta 1978. Valan tehneellä lentosotamiehellä oli jo armeija-ajoista lähtien suuri kiinnostus maanpuolustukseen.

- Onhan tämä oma sotilasura vähän omalaatuinen. Armeijan suoritin lääkintämiehenä, enkä ole käynyt auk:ta tai muuta. Olisin kyllä halunnut, mutta se ei ollut taloudellisesti mahdollista. Isän kuoltua nuorena, olin 5-lapsisesta katraasta ainoa, joka kävi töissä, eikä tuolloin ollut sotilasavustuksia. Armeija-ajalta kertyikin vuokratästejä, Koskinen kertoo.

Asennetta ei silti puuttunut, Koskinen suoritti palveluksensa lääkintäkurssin priimuksena ja hakeutui heti kotiuduttuaan mukaan reserviläistoimintaan ja oli mukana muun muassa Lahden sotilaspiirin partiokilpailuissa. Aluksi harrastamista vaikeuttivat aliupseeriyhdistyksen säännöt, joiden mukaan vain aliupseerit voitiin hyväksyä jäseniksi. Myöhemmin jäseneksi pääsi myös korpraalina. Koskiselle järjestökenttä on tullut vuosien varrella tutuksi hänen istuttuaan myös kolme kautta Reserviläisliiton liittohallituksessa.

- Padasjoella reserviläisyhdistyksen säännöt muuttuivat

vuonna 1995 niin, että kaikilla oli mahdollisuus liittyä jäseneksi, millä on saatu lisää ihmisiä yhdistykseen, Koskinen kertoo.

Joukkueenjohtaja kuulee ilot ja surut

Maakuntakomppanian alkuaikoina Koskinen ei vielä aavistanut, mihin päätyisi.

- Alkuun en ajatellut, että maakuntakomppania koskisi minua. Aloin silloin kerätä poikia Padasjoelta ensimmäiseen rekrytointitilaisuuteen ja totesin, että oma nimi oli jo listoilla. Kyllähän se, että meiltä on saatu lähes kokonainen joukkue kasaan, osoittaa Padasjoen henkeä, hän pohtii.

Joukkueenjohtajan tehtävää Koskinen pitää mielenkiintoisena. Paljon aikaa menee yhteydenpitoon, kun on paljon tiedotettavaa asiaa ja täytyy tietää, miten kullakin menee.

- Pitää kuunnella ja kysyä fiiliksiä. Kerran vuodessa jokainen joukkueen jäsen haastatellaan varajohtajan kanssa. Näin tiedetään, mikä on joukkueen henki.

Padasjoen joukkueen keski-ikä on 36-37 paikkeilla ja joukkueen nuorin on 22-vuotias. Koskinen pitää ikäjakaumaa hyvänä.

- Ja onhan varmasti saatu meille vanhemmille miehille muutama elinvuosi lisää harrastamalla ja liikkumalla. Eihän sitä uskoisi, että itsekään juoksisi kooperissa 2680 metriä, mikä on sama kuin armeija-aikoina, hän toteaa.

TIKKAKOSKEN MANNEKIINI

Heikki Koskisellemään maanpuolustusharrastus on lomaa ja terapiaa. Padasjoen joukkueessa kaveria ei jätetä -yhteyttä pidetään ja kuulumiset tiedetään.

Padasjoen joukkueen viikottaista toimintaa ovat salivuorot, joita on mahdollista hyödyntää. Lisäksi pieni porukka käy oma-aloitteisesti yhdessä lenkkeilemässä. Muuta toimintaa ovat joukkueen johtoryhmän tapaamiset ja vaikkapa kuntotestit. Joukkueen hengen Koskinen sanoo syntyvän yhdessä tekemisestä. Vaikka saatetaan asua eri puolilla, löytyy tahto puolustaa kotiseutua ja ideologinen pohja harrastukselle.

Monta rautaa tulessa

Työ- ja vapaa-ajallaan Koskinen ei tarvitse pyörillä peukaloitaa, kun hänet pitävät kiireisenä hengästyttävä määrä työtehtäviä ja harrastuksia.

- Töissä olen tällä hetkellä äitiysloman sijaisena, painopinnan valmistajana ja digipainajana, Padasjoen kirjapainon johtaja sekä Padasjoen Sanomat Oy:n toimitusjohtaja luettelee.

Muita harrastuksia on muun muassa Lions-toiminta, jossa Koskinen hiljattain lyötiin Lions-ritariksi. Lisäksi aikaa vievät jääkiekkoilevan pojan harjoitus- ja pelimatkat, jotka tosin pian taittavat 18-vuotiaalta omin neuvoin. Koskinen kertoo pojalla olevan edessä kutsunnat, ja tulevaan palveluspaikkaan tulee vaikuttamaan se, missä joukkueessa hän jatkossa kiekkoilee. Isän jalanjälkien seuraamista maanpuolustusharrastukseen poika ei ole pitänyt mahdollisena ajatuksena.

- Tuputtaa ei voi. Kyllä sen kipinän täytyy syttyä itsestä, Koskinen sanoo.

Kaikkeen on aika jostakin otettava, ja välillä täytyy soveltaa. - Vielä olen säilynyt hengissä, Koskinen hymyilee. Ja kun tulee tänne harjoituksiin, on se lomaa ja parasta terapiaa. Silloin ei yksinkertaisesti voi ajatella työasioita.

Teksti ja kuvat Kaarina Honkalammi

Joukkueenjohtaja valmistautuu maastoon laittamalla radion viimeiset säädöt kuntoon. Meneillään komppanian perustaistelumenetelmät-harjoitus Hälvälässä.

VARMISTIN 2012

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania